

Zvonko Benčić rođen je 23. travnja 1940. godine u Senju. Osnovnu školu i gimnaziju (II. muška gimnazija) završio je 1958. godine u Zagrebu. Iste godine započeo je studirati na Elektrotehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, smjer: slaba struja. Diplomsku radnju izradio je u Elektrotehničkom institutu *Rade Končar* u Zagrebu, te diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu u siječnju 1963. godine. Poslijediplomski studij upisao je 1964. godine na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, smjer: fizika čvrstog stanja. Magistarsku radnju (područje Fizika) *Ispitivanje legiranih PN prijelaza* (laboratorijski prototip silicijske diode 1800 V / 200 A) izradio je u Institutu za fiziku Sveučilišta u Zagrebu, te magistrirao 1969. godine (mentor: prof. dr. sc. Milena Varićak). Doktorsku disertaciju (područje: Elektrotehnika) *Odabiranje i zaštita tiristora u sklopovima opterećenim intermitirajućom strujom* (opća teorija strujne opteretivosti bipolarnih poluvodičkih učinskih ventila,) obranio je 1988. godine na Elektrotehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (mentor: prof. dr. sc. Stanko Turk).

Neposredno prije diplomiranja, 5. studenoga 1962. godine, zaposlio se u Elektrotehničkom institutu *Rade Končar* u Zagrebu, u Zavodu za regulaciju (Odjel za razvoj usmjerivača), na radnom mjestu stručnog suradnika. Nakon osnivanja Zavoda za energetska elektroniku postavljen je za šefa Odjela za razvoj usmjerivačkih sklopova. Godine 1970. postavljen je za upravitelja Zavoda za energetska elektroniku. U listopadu 1989. godine postavljen je za v. d. direktora Sektora za industrijsku elektroniku. Dana 20. prosinca 1990. godine prestao mu je radni odnos u Elektrotehničkom institutu *Rade Končar*, jer je objavljen stečaj. U novoosnovanom *Končar – Institut za elektrotehniku* zaposlio se 21. siječnja 1991. godine kao savjetnik direktora za područje elektronike, gdje je radio do 30. studenoga 1994. godine. Dana 1. prosinca 1994. godine zaposlio se na Fakultetu elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu, na radnom mjestu izvanrednog profesora za skupinu predmeta Energetska elektronika, i radio do umirovljenja 30. rujna 2011. godine

Za znanstvenog asistenta izabran je 1978. godine, za višeg predavača 1979. godine, za izvanrednog profesora 1992. godine, za redovitog profesora 1997. godine, a za redovitog profesora u trajnom zvanju 2002. godine.

Predavao predmet Poluvodičke komponente na Višoj tehničkoj školi *Rade Končar* u Zagrebu (1973. – 1980.), te predmete iz skupine predmeta Učinska elektronika na dodiplomskom studiju Fakulteta elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje u Splitu (FESB, 1975. – 1990.), na dodiplomskom i poslijediplomskom studiju Elektrotehničkog fakulteta / Fakulteta elektrotehnike i računarstva u Zagrebu (ETF / FER, 1976. – 2011.) i na dodiplomskom studiju Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Rijeci (RITEH, 2001. – 2005.). Predavanjima u Splitu, Zagrebu i Rijeci uveo je učinsku elektroniku u fakultetsku nastavu u Hrvatskoj. Primijetite da je predmet Učinska elektronika uveden u Splitu (FESB) prije nego u Zagrebu (ETF).

U suautorstvu s prof. Zlatkom Plenkovićem napisao je udžbenik: *Energetska elektronika I – Poluvodički ventili* (1978.), a s dr. sc. Brankom Hanžekom monografiju *Vatroslav Lopašić – Klasik hrvatske fizike* (2011.). Autor je knjige šezdesetak eseja *Na rubnici moje učinske elektronike* (2018.) i monografije *Sjećanja na profesora Đuru Švarca* (2020.). Autor je 8 skripata iz područja učinske elektronike

Preveo prvi dio (*Topologije i funkcije pretvarača*, 2000.) i drugi dio (*Dinamika i upravljanje*, 2008.) udžbenika: *Osnove učinske elektronike* po kojem se drži nastava iz skupine predmeta Učinska elektronika na Massachusetts Institute of Technology, stručnu knjigu *Najvažnije o frekvencijskim pretvaračima* tvrtke Danfoss (2009.) i djelomično knjigu *Električna pogonska tehnika* (11 poglavlja od ukupno 14) tvrtke Siemens (2013.).

Postavio je osnove hrvatskog nazivlja učinskih poluvodičkih ventila (dioda i tiristora) i učinske elektronike (učinskih pretvarača); u početku prevođenjem IEC rječnika, a zatim prevođenjem i uredništvom područja H (Elektrotehnika) Međunarodne klasifikacije патената (1999.) i uredništvom struke (elektrotehnika i elektronika) Tehničkog leksikona Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža (2007.).

Osnovao je u partnerstvu nakladničku tvrtku Graphis (1994.), a zatim samostalno nakladničku tvrtku Kiklos – krug knjige (2011.). Do danas bio je urednik više od stotinu knjiga. Kao urednik dobio je 10 nagrada J. J. Strossmayer za nakladnički poduhvat.

Bio je član Jugoslavenskog koordinacijskog odbora *Savjetovanja o energetskej elektronici* od 1974. do 1989. godine (uz akad. Tomu Bosanca i prof. Zlatka Plenkovića). Treće savjetovanje održano je u Zagrebu (1978.); to je bilo prvo međunarodno savjetovanje iz područja učinske elektronike u Jugoslaviji (oko 450 sudionika i 98 referata). Savjetovanja su se nastavila u Republici Hrvatskoj i danas se organiziraju u suradnji sa Slovačkom svake druge godine pod nazivom *International Conference on Electrical Drives & Power Electronics*. Utemeljio je simpozij *Povijest i filozofija tehnike* (2012.). Jedan je od osnivača Hrvatskog društva za sustave CROSS (1991.). Član je Upravnog odbora Elektrotehničkog društva Zagreb, društva KoREMA, društva HRO CIGRE i doživotni član (engl. *life member*) međunarodnog društva The Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE). Bio je redoviti član i tajnik Odjela za elektrotehniku i elektroniku Hrvatske akademije tehničkih znanosti.

Bio je dugogodišnji član HRO CIGRE, voditelj simpozija *Povijest i filiozofija tehnike*, suradnik na Miljokazu i urednik Monografije HRO CIGRE (u izradi).

Primio je Godišnju nagradu *Rade Končar* i prvu nagradu Elektrotehničkog instituta *Rade Končar*. U razdoblju 1970. – 1989. pod njegovim vodstvom izrađeno je i ispitano preko 800 prototipova uređaja učinske elektronike). Primio je priznanje za rad u organizaciji Narodne tehnike Hrvatske i više različitih priznanja.